

موقعیتهای جدید صادرات به کشور روسیه

ترجمه از: International Trade Forum 4/1993

مترجم: رضا پاکدامن

فدراسیون روسیه تاحدی کاهش یافته، لیکن خریدهای بعمل آمده از کشورهای درحال توسعه، از کاهش کمتری نسبت به واردات کل برخوردار بوده و در بعضی از قسمتها، گروه کالاهای تهیه شده از این کشورها، افزایش نیز داشته است. در سال ۱۹۹۲، کشورهای درحال توسعه تقریباً $\frac{1}{5}$ واردات کل این کشور را به خود اختصاص داده‌اند. انتقال اقتصاد روسیه به اقتصاد بازار، موجب افزایش تقاضای مصرف‌کننده برای اقلام نسبتاً ارزان قیمت گردیده که این موضوع به نفع صادرکنندگان کشورهای درحال توسعه بوده است. در بعضی از انواع محصولات (برای نمونه: پوشاک، کفش، میوه‌جات، چای و وسایل برقی) واردات از کشورهای درحال توسعه نه تنها جای واردات از شرکای تجاری سابق روسیه در اروپای شرقی بلکه همچنین جای واردات از سایر جمهوریهای عضو کشورهای مستقل مشترک‌المنافع (CIS) را نیز می‌گیرد.

طبق مطالعه از بازاری که جدیداً توسط مرکز تجارت بین‌الملل^۱ به عمل آمده است، فدراسیون روسیه، فرصتهای صادراتی را در تعدادی از بخشهای محصولات برای کشورهای درحال توسعه ارائه می‌نماید. اگرچه در بعضی از موارد فرصتهای بالقوه موجود برای توسعه فروش در بازار روسیه، فقط در میان مدت تحقق کامل می‌یابد، ولی در موارد دیگر، تغییرات درحال اجرا در اقتصاد کشور روسیه، قبلاً امکانات بازاریابی جدیدی را ارائه کرده است. انتظار می‌رود که در بلندمدت این بازار یکی از نویدبخش‌ترین اما کن‌جهت ارائه کالاهای صادراتی کشورهای درحال توسعه گردد. یکی از عوامل کلیدی در توسعه تجارت، بین‌عرضه‌کنندگان در کشورهای درحال توسعه و فدراسیون روسیه، افزایش اطلاعات در مورد بخشهای خاصی که این فرصتهای بالقوه در آنها نهفته است، می‌باشد. اگرچه طی دوره اخیر واردات به

است. بنابراین موقعیتهای تجاری جدیدی برای عرضه کنندگان در کشورهای درحال توسعه وجود دارد. عمده ترین نوع سبزیجات تازه عرضه شده از کشورهای درحال توسعه، پیاز و سیر می باشد. در سال ۱۹۹۱ حدود ۱۲۵۰۰ تن پیاز و سیر، ۷۵۰۰ تن موز، ۱۶۸۰۰۰ تن پرتقال، ۱۴۰۰۰ تن لیمو، ۷۸۰۰۰ تن گریپ فروت به روسیه وارد شده که این اقلام، از کشورهای درحال توسعه مصر، کلمبیا، کوبا، مراکش و آرژانتین خریداری شده اند.

فرصتهای بالقوه برای افزایش صادرات میوه و سبزیجات به بازار روسیه وجود دارد.

قهوه

تمام نیاز کشور روسیه به قهوه از خارج تأمین می گردد که به دلیل کمبود ارز، این گونه واردات در سال ۱۹۹۱ کاهش یافته و به ۴۵۰۰۰ تن دانه قهوه و ۱۱۶۰۰ تن پودر قهوه محدود شده است. بزرگترین عرضه کنندگان دانه قهوه به این کشور، هند، کلمبیا و ویتنام بوده اند؛ ضمن اینکه سایر عرضه کنندگان شامل: اتیوپی، ماداگاسکار، کاستاریکا، جمهوری دمکراتیک مردمی لائوس، اوگاندا، مکزیک و پرو می گردند. منابع اصلی عرضه کننده پودر قهوه به روسیه کشورهای برزیل و هند می باشند. به دلیل

منتخبی از محصولات مورد علاقه صادرکنندگان کشورهای درحال توسعه در ذیل مورد بحث قرار می گیرد. محصولاتی که مورد بررسی قرار گرفته اند از طیف وسیعی از عرضه کنندگان آنها در کشورهای درحال توسعه قابل تأمین می باشند. همچنین کالاهایی که سابقاً به مقدار کم وارد روسیه می گردید، لیکن دارای امکان بالقوه قوی برای افزایش فروش بودند، (بویژه کالاهای تکمیل شده) نیز مورد اشاره قرار می گیرند.

در سال ۱۹۹۲، تقریباً^۱ از واردات روسیه از کشورهای درحال توسعه، صورت گرفته بود، که این نسبت قابل افزایش است.

میوه و سبزیجات تازه

تقریباً^۲ میوه و سبزیجات تازه مورد مصرف روسیه، در داخل این کشور کاشته می شود؛ لیکن، درحالی که زمینه های بالقوه برای افزایش تقاضا وجود دارد، اما سطح مصرف این محصولات در مقایسه با سایر کشورها پائین می باشد، صادرکنندگان کشورهای مستقل مشترک المنافع (CIS) بخش بزرگی از نیازهای وارداتی روسیه (خصوصاً میوه و سبزیجات زودرس و همچنین محصولات نیمه استوایی) را، تأمین می نمایند. ضمن اینکه، اخیراً واردات از بعضی از کشورهای مستقل مشترک المنافع (CIS) و همچنین اروپای شرقی تنزل یافته

خارجی دولتی صورت می‌گرفت؛ لیکن به تدریج بنگاههای پردازش کاکائو نیز شروع به خرید مستقیم، در مقادیر کم نمودند. دورنمای همکاری بلندمدت صنعتی بین بنگاههای روسی و تولیدکنندگان کاکائو در کشورهای در حال توسعه روشن است؛ زیرا بسیاری از صنایع پیشرفته پردازش، در روسیه به علت فقدان مواد اولیه، غیر فعال می‌باشند.

چای

فدراسیون روسیه یکی از مصرف‌کنندگان عمده چای در جهان بوده که به دلیل تولید محدود چای در داخل کشور، یک واردکننده عمده در این زمینه محسوب می‌گردد. در سال ۱۹۹۱ واردات چای این کشور به ۱۴۳۰۰۰ تن رسید که از این رقم، هند - به طور تخمینی - ۱۱۴۰۰۰ تن ویتنام و اندونزی هریک ۱۰۰۰۰ تن سهم داشتند. در صورتی که تولید فعلی این کشور در حد سالیانه ۲۰۰۰ تن باقی بماند، روسیه ناگزیر خواهد بود که در کوتاه مدت برای تأمین تقاضایش به چای با کیفیت بالا هر سال حداقل ۲۰۰۰۰۰ تن واردات داشته باشد. عرضه کنندگان عمده چای به فدراسیون روسیه عبارت‌اند از: گرجستان، هند، چین، ویتنام، سریلانکا و ترکیه که در این میان هند بیش از نصف واردات روسیه را تأمین می‌کند. واردات اصولاً شامل چای سیاه و سبز بوده که مورد اخیر از موقعیتهای جدید صادرات به کشور روسیه ۴۷

تقاضای فزاینده کشور روسیه به قهوه، عرضه کنندگان آن باید از دورنمای فروش خوبی برخوردار باشند؛ اگرچه، مصرف‌کنندگان قهوه سرخ شده (قهوه "arabica") با کیفیت بالا را ترجیح می‌دهند. قبل از سال ۱۹۹۱ واردات قهوه توسط سازمان تجارت خارجی دولتی انجام می‌گرفت ولی امروزه هر بنگاه خصوصی حق معامله مستقیم با تولیدکنندگان و صادرکنندگان قهوه، را داراست.

کاکائو

اتحاد جماهیر شوروی سابق دومین مصرف‌کننده بزرگ کاکائو در جهان بوده که سهم عمده تقاضای آن هم در فدراسیون روسیه فعلی متمرکز گردیده بود. تمامی نیاز به کاکائو، از طریق واردات تأمین می‌شد و عمدتاً به صورت پودر کاکائو و مایع کاکائو وارد می‌گردید. در سال ۱۹۹۱ به دلیل کمبود ارز، میزان واردات پودر کاکائوی روسیه به ۱۷۵۰۰ تن (پائین ترین رقم از اواخر دهه ۱۹۶۰)، تنزل یافت؛ اما طی همین سال واردات شکلات و سایر مواد غذایی حاوی کاکائو به ۱۳۰۰ تن افزایش یافت. عرضه کنندگان عمده پودر کاکائو به روسیه کشورهای ساحل عاج، غنا و برزیل و عرضه کنندگان با حجم کمتر، کشورهای نیجریه، کامرون و اندونزی می‌باشند. تا این اواخر واردات پودر کاکائو و محصولات کاکائویی تنها توسط سازمان تجارت

چین تأمین می‌گردد. چای در بسته‌بندیهای ۵۰ و ۱۰۰ گرمی و به مقیاس کمتری در بسته‌بندیهای ۲۵۰ و ۵۰۰ گرمی مورد تقاضای بازار (روسیه) می‌باشد. مصرف چای کیسه‌ای (Tea bags) در روسیه متداول نیست. اخیراً واردات، توسط سازمانهای بازرگانی مستقل افزایش یافته و احتمالاً به موازات کاهش خریدهای دولتی، به افزایش خود ادامه خواهد داد.

ادویه‌جات

واردات ادویه روسیه در دهه ۱۹۹۰ کاهش یافته، به طوری که در سال ۱۹۹۰ کل واردات ادویه این کشور ۲۵۸۰۰ تن گردیده که حدود ۸۵ درصد آن مربوط به واردات فلفل بوده است. بیش از $\frac{1}{3}$ این واردات از کشورهای درحال توسعه تأمین شده است. عمدتاً فلفل قرمز از ویتنام و فلفل سیاه از هند خریداری می‌گردد. جمهوری اسلامی ایران و هند به ترتیب از منابع مستمر تأمین زعفران و هل این کشور می‌باشند. ماداگاسکار و مکزیک نیز جزء فروشندگان ادویه به این کشور محسوب می‌گردند.

آجیل

طی سال ۱۹۹۰ کل واردات آجیل روسیه ۱۱۷۰۰ تن بوده که بادام زمینی، بزرگترین

سهم واردات این گروه از محصولات را به خود اختصاص داده است. اگرچه واردات آجیل در حال تنزل می‌باشد، لیکن، به طور کلی، میزان واردات بادام زمینی در حال افزایش است. کل سهم کشورهای در حال توسعه در واردات آجیل روسیه از $\frac{1}{5}$ در اواسط دهه ۱۹۸۰ به $\frac{1}{5}$ در اوایل دهه ۱۹۹۰ تنزل داشته است. با این وجود این کشورها منابع اصلی تأمین بلاد، بادام و گردو می‌باشند که به ترتیب توسط هند، موزامبیک و افغانستان عرضه می‌گردند. چین و ویتنام از دیگر عرضه کنندگان اصلی آجیل به روسیه می‌باشند.

شکر

تولید داخلی چغندر قند فقط جوابگوی ۴۰ درصد از تقاضای روسیه می‌باشد، بنابراین حجم زیادی از کله قند و شکر تصفیه شده (سفید) وارد می‌شود. واردات بیش از $\frac{1}{3}$ عرضه کل شکر تصفیه شده در کشور را تشکیل می‌دهد، که انتظار می‌رود این‌گونه واردات توسعه بیشتری یابد. واردات سالانه شکر فدراسیون روسیه - از همه منابع، از جمله جمهوریهای سابق شوروی - بین ۵ الی ۵/۵ میلیون تن تخمین زده شده است که از کشورهای کوبا، برزیل، تایلند، و در سطوح پائین تر به ترتیب از کشورهای کلمبیا، مکزیک، نیکاراگوئه و فیلیپین تأمین می‌گردد.

دانه‌های روغنی و روغنهای نباتی

می‌گیرد. عرضه کنندگان اصلی این محصولات، کشورهای توسعه یافته، کشورهای اروپای شرقی، مغولستان و کشورهای آسیای شرقی که سابقاً بخشی از اتحاد جماهیر شوروی سابق بوده‌اند، می‌باشند. حجم بزرگی از فرآورده‌های گوشتی از چین وارد می‌شود. سایر کشورها مثل: آرژانتین، برزیل و پرو نیز می‌توانند امیدوار باشند که صادراتشان در این رشته توسعه یابد.

فرآورده‌های دریایی

واردات، سهم کوچکی از مصرف ماهی را تشکیل می‌دهد. کشورهای درحال توسعه، سالانه کمتر از یک هزار تن از نیازهای مصرفی این کشور به فرآورده‌های مذکور را تأمین کرده‌اند. (ارقام واردات منعکس‌کننده صیدهای قایقهای ماهیگیری روسی در سایر مناطق و یا بعضاً از طریق سرمایه‌گذاری مشترک با کشورهای توسعه یافته نمی‌باشند). بیشترین قلم از واردات این گروه از محصولات از نظر ارزش، خاویار استروژن از جمهوری اسلامی ایران می‌باشد. علی‌رغم ارقام پائین، دورنمای واردات این کشور به دلیل کمبود ماهی در بخش غربی روسیه، خوب می‌باشد.

پنبه

درحال حاضر، فدراسیون روسیه، بزرگترین واردکننده پنبه در جهان می‌باشد.

موقعیتهای جدید صادرات به کشور روسیه ۴۹

دانه آفتاب‌گردان تنها محصول روغنی عمده روسیه می‌باشد. واردات روغنهای مناطق گرمسیری از کشورهای درحال توسعه (نخل و نارگیل) عمدتاً در تولید صابون و مواد خوراکی مورد استفاده قرار می‌گیرند. در سال ۱۹۹۱، واردات دانه‌های سویا به ۱۷۰ هزار تن، بادام زمینی به ۳۶ هزار تن و دانه کنجد به ۱۰۸ هزار تن رسید. از بین روغنهای نباتی، روغن نخل با ۷۵ هزار تن در صدر قرار داشت. در آن سال واردات روغن نارگیل به ۳۰ هزار تن رسید. اکثر روغنهای وارداتی، به این کشور کماکان از طریق سازمانهای دولتی تجاری-تخصصی صورت می‌گیرد.

فرآورده‌های گوشتی

فدراسیون روسیه مقدار قابل توجهی گوشت و فرآورده‌های گوشتی وارد می‌کند. در سال ۱۹۹۱، واردات گوشت منجمد به ۵۱۷ هزار تن و مرغ منجمد به ۸۹ هزار تن و سایر فرآورده‌های گوشتی منجمد به ۱۵۵ هزار تن رسید. بیشترین اقلام فرآورده‌های گوشتی روسیه، گوشت پخته کنسرو شده، گوشت خوک و سوسیس خشک می‌باشد؛ ضمن اینکه واردات فرآورده‌های مذکور، به‌طور فزاینده‌ای از طریق مؤسسات بازرگانی مستقل (از جمله از طریق سرمایه‌گذارانی مشترک) صورت

جمهوری عربی سوریه می‌باشند. با کاهش تحویل پشم توسط کشورهای مستقل مشترک‌المنافع (CIS)، نیاز روسیه به پشم وارداتی افزایش یافته، به طوری که این امر، برای کشورهای درحال توسعه فرصتهای صادراتی ایجاد نموده است.

محصولات کنفی

نیاز کشور روسیه به کنف و محصولات کنفی، کلاً از طریق واردات تأمین می‌گردد. حجم سالانه این خریدها به مقدار قابل ملاحظه‌ای در نوسان است. واردات تا سال ۱۹۹۰ در حال افزایش بود، به طوری که واردات کنف خام به ۳۳ هزار و یکصد تن، کیسه‌های کنفی به ۱۴۰ هزار و چهارصد تن و مواد بسته‌بندی کنف به ۱۴۲ هزار و هشتصد تن رسید؛ لیکن در سال ۱۹۹۱ خریدهای کنف و محصولات کنفی شدیداً نزول داشت. تقریباً همه این محصولات از کشورهای درحال توسعه از جمله بنگلادش به عنوان عرضه کننده اصلی کنف و مقدار کمی نیز از ویتنام خریداری می‌شود. واردات کنف از هند به صورت متناوب صورت می‌گیرد، لیکن این کشور، تنها عرضه کننده اصلی کیسه‌های کنفی و مواد بسته‌بندی کنفی می‌باشد. لازم به ذکر است که احتمالاً در کوتاه‌مدت این واردات در سطح فعلی باقی خواهد ماند.

طی سال زراعی ۱۹۹۲/۱۹۹۱ این کشور ۱/۱۵ میلیون تن پنبه از کلیه منابع خارجی خریداری کرده و در سال زراعی ۱۹۹۳/۱۹۹۲ قدری کمتر از این میزان بوده است؛ باین وجود فرصتهایی برای افزایش فروش توسط کشورهای درحال توسعه موجود می‌باشد. کشور روسیه با کمبود حاد منسوجات، خصوصاً پنبه مواجه بوده که ممکن است بدین لحاظ واردکنندگان روسی به دنبال منابع جدیدی باشند. در گذشته، عرضه کنندگان، تنها، شامل کشورهای چین، مصر، جمهوری عربی سوریه و افغانستان بود. اگر قیمت‌های داخلی پنبه در روسیه به قیمت‌های جهانی آن نزدیک شود، ممکن است موجب تشویق واردات گردد.

فدراسیون روسیه بزرگترین واردکننده پنبه در جهان می‌باشد.

پشم

هر ساله مقدار قابل توجهی پشم وارد این کشور شده، اگرچه طی سالهای اخیر خریدها کاهش داشته‌اند. در سال ۱۹۹۱، واردات به ۵۳ هزار تن رسیده که از این مقدار ۵ هزار تن آن توسط کشور اروگوئه عرضه گردیده است. سایر عرضه کنندگان سنتی پشم به روسیه، کشورهای استرالیا، نیوزلند، آرژانتین، افغانستان، مغولستان و

لاستیک طبیعی (کائوچوی طبیعی)

کاهش یافت که احتمالاً در آینده نزدیک به میزان قبلی افزایش نخواهد یافت. خریدهای خارجی روسیه در این زمینه به احتمال زیاد بر روی روکش سیاه و میلان حاوی گونه‌های چوب نفیس متمرکز خواهد شد.

دورنمای افزایش واردات رویه‌های چرم نیمه پردازش شده روشن می‌باشد.

پوست و چرم

واردات پوست خام روسیه، به دلیل عرضه داخلی زیاد، پیوسته کاهش یافته است. در ضمن خریدهای چرم پردازش شده و نیمه پردازش شده نیز عمدتاً برای رویه کفش، در سطح بالا باقی مانده و احتمالاً در همین سطح باقی خواهد ماند. دورنمای افزایش واردات رویه‌های چرمی نیمه‌ساخته نیز روشن می‌باشد. رویه‌های چرمی نیمه‌ساخته، عمدتاً از هند وارد می‌گردد. (حداکثر بین ۱۰ تا ۱۵ میلیون جفت در سال). در سال ۱۹۹۰، واردات پوست خام و چرم نیمه پردازش و پردازش شده کلاً ۲۵۸/۱ میلیون دلار آمریکا بود که تقریباً همگی در قالب چرم پردازش شده بود. کشورهای در حال توسعه خصوصاً هند، آرژانتین، اروگوئه، پاکستان و اتیوپی عرضه کنندگان عمده چرم می‌باشند و واردات روسیه غالباً توسط شرکتهای دولتی

طی دهه ۱۹۸۰ واردات لاستیک طبیعی روسیه، عمدتاً به دلیل افزایش تولید داخلی لاستیک مصنوعی، روند نزولی را تعقیب نمود؛ لیکن موقعیتهایی برای افزایش قابل ملاحظه واردات لاستیک طبیعی در بلندمدت وجود دارد. در میان مدت احتمالاً واردات آن سالانه بین ۳۰ الی ۴۰ هزار تن خواهد بود. در سال ۱۹۹۱، این رقم ۵۶ هزار تن بوده که به طور تخمینی ۲۹ هزار تن از مالزی و ۷ هزار تن از هریک از کشورهای اندونزی و ویتنام وارد گردیده است.

چوب مناطق گرمسیری

در اواسط دهه ۱۹۸۰، منطقه‌ای که اینک فدراسیون روسیه نامیده می‌شود، مقدار قابل توجهی کنده درختهای گرمسیری و ورقه‌های روکش وارد کرده بود. کنده‌های درخت، چوب قرمز آفریقایی^۳ برای تراشیدن پوست آن و عمدتاً از کامرون، کنگو، ساحل عاج، گابن و درحد کمتری از غنا، لیبیا و زئیر وارد می‌گردید. حجم کمی از کنده و ورقه نیز از جمهوری دمکراتیک مردمی لائوس خریداری می‌شد. با تغییراتی در نظام تخصیص ارز، بسیاری از مصرف‌کنندگان نهائی به جای چوب مناطق گرمسیری به مواد خام داخلی روی آوردند. بنابراین واردات ورقه‌های روکشی به ۱/۵ و واردات کنده درخت به نصف سطح قبلی

اداره می‌گردد.

منسوجات

از اواسط دهه ۱۹۸۰ واردات منسوجات به مقدار قابل ملاحظه‌ای کاهش یافته است. در سال ۱۹۹۱، واردات منسوجات به ۱۴۷/۸ میلیون متر رسید؛ ضمن اینکه خرید منسوجات نخی سریعتر کاهش داشته است. طی همین سال واردات منسوجات از نوع ابریشم (شامل الیاف مصنوعی) با ۲۳ میلیون متر، از منسوجات نخی پیشی گرفت. عمده‌ترین عرضه کنندگان منسوجات نخی، کشورهای چین، جمهوری چک، مجارستان، هند، پاکستان، لهستان و اسلواکی می‌باشند. منابع اصلی عرضه کنندنده منسوجات ابریشمی نیز کشورهای چین، آلمان، ژاپن، لهستان و جمهوری عربی سوریه می‌باشند. می‌توان انتظار داشت که واردات منسوجات در میان‌مدت و بلندمدت افزایش یابد؛ اگرچه در کوتاه‌مدت احتمالاً کاهش خواهد داشت.

قدرت خرید (مردم) محدود گردیده و واردات آن در سال ۱۹۹۱ به ۹۸۷ میلیون دلار رسید. این کاهش برای پوشاک دوخته شده آشکارتر از همه و برای پوشاک کشفاف نسبتاً بی‌تأثیر بود. صادرکنندگان در کشورهای در حال توسعه به‌علت قیمت‌های پائین‌تر کالاهایشان کماکان به‌عنوان رقیب باقی مانده‌اند. واردات در چند سال آینده به ایفای نقش مهم خود در جوابگویی به تقاضا ادامه داده و این واردات فزاینده احتمالاً از کشورهای در حال توسعه خواهد بود. در میان عرضه کنندگان پوشاک به بازار روسیه، کشورهای پاکستان، هند، مصر، جمهوری عربی سوریه، ترکیه، پرو و جمهوری اسلامی ایران وجود دارند. بخش تجاری خصوصی در واردات پوشاک این کشور نقش روبه‌رشدی را ایفاء می‌کند.

کفش

طی چند سال گذشته تولید داخلی کفش چرمی، در حال نزول بوده، ولی، واردات نیز کاهش یافته است. در سال ۱۹۹۱، خرید از منابع خارجی به ۵۰۸۰۰/ تن و به خیلی پائین‌تر از سطح خرید سال ۱۹۹۰ رسید. سهم کشورهای در حال توسعه در این واردات در حال رشد بوده به‌طوری‌که در سال ۱۹۹۱ به ۱۰ درصد رسیده است. انتظار می‌رود که طی چندسال آینده صنعت داخلی تولید کفش به مقدار زیادی وابسته به

انتظار می‌رود که واردات منسوجات روسیه در میان‌مدت و بلندمدت افزایش یابد.

پوشاک و لوازم مربوط به آن

در اوایل دهه ۱۹۹۰، بازار روسیه برای پوشاک و لوازم مربوط به آن در اثر کاهش

موقعیت‌های جدید صادرات به کشور روسیه ۵۳

واردات چرم و مواد شیمیایی (نظیر: چرم و رویه نیمه‌ساخته، پاشنه آماده و چسبهای مایع) باقی بماند و واردات کفش به کفشهای مد روز، عایق‌دار و ورزشی اختصاص خواهد شد. انتظار می‌رود که همزمان با توسعه تجارت واردکنندگان بخش خصوصی (روسیه) دورنمای خرید کفشهای ارزان‌قیمت از کشورهای درحال توسعه بهبود یابد. بخش خصوصی در زمینه واردات پوشاک ساحل دریا و کفش ساخته‌شده از مواد جانشین چرم، از کشورهای هنگ‌کنگ، ماکائو و استان تایوان (چین) فعال می‌باشد.

منابع اطلاعات

اطلاعات آماری اولیه در مورد اقتصاد کشور (روسیه) و روابط اقتصادی خارجی آن در نشریات "مرکز اطلاعات روسیه در کمیته آماری دولتی فدراسیون روسیه"^۴ یافت می‌شود. اطلاعات جاری در مورد روابط اقتصادی خارجی در ماهنامه "تجارت خارجی"^۵ منتشره توسط وزارت روابط اقتصادی خارجی به زبانهای روسی و

انگلیسی درج می‌شود. موسسه پان-روسیه برای تحقیق در "وضعیت اقتصادی"^۶، این وزارتخانه، "بولتن روزانه اطلاعات تجارت خارجی"^۷ را به زبانهای انگلیسی و روسی (همچنین مجله "تجارت و تبلیغات در صنعت"^۸) به هر دو زبان منتشر می‌سازد.

نشریات ادواری تهیه شده توسط "اتاق بازرگانی و صنعت روسیه" شامل: "تماس تجاری"^۹ به زبان انگلیسی، "عطارد"^{۱۰} نشریه هر دو ماه یکبار به زبان انگلیسی با خلاصه‌ای از اطلاعات اقتصادی و تجاری خارجی، و هفته‌نامه روسی زبان "نشریه اقتصادی"^{۱۱} حاوی اطلاعات اقتصادی می‌باشد. یکی از تشکیلات وابسته به اتاق بازرگانی به طور سالانه نشریه "تجارت مسکو"^{۱۲} را به زبانهای روسی و انگلیسی منتشر می‌سازد.

در سالهای اخیر تعداد روزنامه‌هایی که اخبار تجاری و بازرگانی را تحت پوشش قرار می‌دهند، افزایش یافته. که از آن جمله می‌توان هفته‌نامه "اخبار تجاری مشترک المنافع"^{۱۳} را که اطلاعاتی در مورد مصوبات و مقررات تاثیرگذار بر تجارت خارجی را ارائه می‌دهد- نام برد.

1. International Trade Centre (ITC)
2. Commonwealth of Independent States (CIS)
3. African Redwood
4. Russian Information Centre (Rosinform tsentr) of the State Statistical Committee of the Russian Federation
5. Vneshnyaya Torgovlya
6. Pan-Russian Institute for Research on the Economic Situation
7. Foreign Trade Information Bulletin
8. Business and Advertising in Industry
9. Business Contact
10. Mercury
11. Economic Press
12. Business Moscow
13. Common wealth Business News

